

L·U·X·U·R·Y LEADS

2025

L·U·X·U·R·Y LEADS

INHOUD

20

Interieur
Brigitte Garnier

30

Koken bij de sterrenchef thuis
Table d'Amis

40

Ondernemer
Prado

48

Kunst
Stéphanie Frederickx

58

Decorateur
Geoffroy Vanhulle

70

Architect
Gilles Retsin

Luxury Leads in een initiatief en realisatie van Trustmedia

Adverteren: rearte@trustmedia.be - Tel. 02.422.05.11

Ontdek het mooiste aanbod exclusieve eigendommen op www.luxevastgoed.be Nr.1 in exclusieve eigendommen

VU: Peter Quaghebeur, Mediafin, Havenlaan 86C bus 309, 1000 Brussel

Foto cover: © Immo Dochy

Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen, gekopieerd of verveelvuldigd zonder toestemming vooraf van de verantwoordelijke uitgever. Dit magazine is met de grootste zorg samengesteld. Niettemin is het niet uitgesloten dat de informatie door tijdsverloop of andere oorzaken niet of niet volledig juist is. De uitgever en alle andere partners die deze uitgave mee mogelijk maakten, kunnen op geen enkele wijze hiervoor aansprakelijk gesteld worden.

78

Onze selectie
Het mooiste vastgoed

139

Luxevastgoed.com
Te koop binnen- en buitenland

150

Boek
Carchitecture

158

Event
Pebble Beach

167

Collector's item
Singer Le Mans

184

Collectionneur
Johan-Frank Dirickx

KUNST

KUNST IN BEWEGING

Stéphanie Frederickx

In haar *nomadic gallery* creëert Stéphanie Frederickx telkens opnieuw een aparte wereld. Dat doet zij samen met de aanwezige artiesten, in harmonie met de locatie. Plaats en kunstenaars versmelten tot één universum, dat zich in de grijze zone tussen kunst en design bevindt. Elk jaar vertellen zij zo samen een nieuw, boeiend verhaal.

We ontmoeten haar in Knokke, in de galerij van een bevriende kunstminnaar. Een nomadische galerist heeft immers geen vaste stek. 'September is mijn maand van bezinning' vertelt ze. 'Na de zomer trek ik me altijd terug om de komende projecten te plannen. En er staan mooie dingen op stapel maar het is nog te vroeg om daar concreet over te vertellen.'

Wat ze wel kan delen, is haar visie op haar galerij. 'Kijk, ik werk graag in de grijze zone tussen kunst en design, en ben gefascineerd door de materialiteit van objecten. Uitzonderlijke materialen trekken altijd mijn aandacht. Een mooi voorbeeld hiervan vond ik bij BUDDÉ studio. Zij werken met constructiematerialen - canvas en cement - die ze samenbrengen, oprollen en met water overgieten. Dat alles laten ze in verschillende vormen uitharden. Vervolgens krijgen

de objecten een opvallende kleur. Het kunnen krukjes worden, of banken... Je kunt er alle kanten mee uit. Je kunt het als een sculptuur in je huiskamer zetten, maar het kan evengoed een gebruiksvoorwerp zijn. Zo'n creatie is dus zowel een concept als een voorwerp, kunst maar ook design. Ik werk liever zonder voorgeschreven grenzen. Wat mag en wat mag niet? Die openheid boeit me mateloos. Als bezoekers mij vragen: is dit nu kunst of design, antwoord ik altijd hetzelfde: wat vind je zelf? Alles ligt *in the eye of the beholder*.'

SPIEGEL

Een ander sterk voorbeeld van die haarfijne grens tussen kunst en design is het werk van Kick Veldman,

dat vorig jaar voor de eerste keer in Brussel bij Molière te zien was. 'Kick Veldman creëert spiegels die hij maakt uit gepolijst aluminium. Hij verzamelt het materiaal, smelt het, maakt zelf mallen in het zand, en creëert zo unieke werken. Zijn werk gaat niet alleen over het maken zelf, maar ook over het proces dat het gebruiksvoorwerp, de spiegel, door de geschiedenis heen heeft afgelegd. Dat proces begon met het

kijken naar ons spiegelbeeld in een plas water en kan vandaag eindigen met de aankoop van een spiegel in een designwinkel. Daarbij stelt de kunstenaar zich die ene vraag: wat is dat, onszelf bekijken? Wat houdt dat in? Ik vind het boeiend om hem te begeleiden op zijn pad en voor mij is die spiegel dan ook méér dan louter een object, het is kunst.'

ONDERWEG

Frederickx' pad begon in de modewereld. 'Ik werkte lang als model, later volgde ik in Milaan een opleiding schoenmaken. Ik heb daar twee dingen geleerd: de shows leerden me dat het hele verhaal rondom een modeshow - de muziek, de opbouw, de unieke invalshoek - net zo belangrijk is als de kleding zelf. Fast Fashion heeft dat intussen veranderd. Nu draait alles om hoe het best overkomt op Instagram. Alle respect, maar dat is niet waar ik voor wil staan. Noem het een natuurlijke evolutie, ik ben volwassener geworden; architectuur, vormgeving en kunst interesseren me nu veel meer. In mijn galerij probeer ik alle kunstwerken of designobjecten te verbinden tot één verhaal, net zoals dat de gewoonte was in het begin van mijn modeparcours, waar je ook een geheel moest neerzetten. De schoenmakerij leerde mij dan weer dat materiaal en compositie bijzonder belangrijk zijn. Beide invalshoeken - verhaal en materiaal - werden de hoekstenen van mijn galerij. Ik werk nu met jonge artiesten vol frisse ideeën. Werken aan dat verhaal van die kunstenaars en dit zichtbaar maken in een nieuwe omgeving, dat is mijn passie. Ik creëer, telkens op een andere plaats, een afgerond verhaal vol diepgang.'

REIZEN

Het nomadische aspect maakt Frederickx' opdracht er niet makkelijker op: telkens moet ze uitkijken naar een nieuw pand. 'Ik ben oorspronkelijk begonnen met een vaste galerij. Maar daar kon ik mijn verhaal niet kwijt. En reizen zat in mijn bloed, ik had mijn hele leven al rondgereisd, van Parijs naar Milaan, via Hong Kong

naar zoveel andere plekken. Dat nomadische was een deel van mezelf geworden, Dus maakte ik mijn galerij net zo nomadisch en ging op zoek naar verschillende locaties. Zo vond ik mijn ware roeping: elk jaar, samen met jonge en gerenommeerde kunstenaars een eigen verhaal vertellen.'

De zoektocht brengt haar naar uiteenlopende plekken. 'Ik heb bijvoorbeeld een tentoonstelling georganiseerd in Mechelen, in een geklasseerde woning, huis Cabuy, waar ik in een huiselijke, warme omgeving mijn tentoonstelling kon opbouwen. Maar ik trok ook naar een kleine galerij in de Sint-Jorisstraat in Brussel, een compleet andere omgeving, die ik dan

samen met de aanwezige kunstenaars tot één geheel probeerde om te smeden. Heel anders was dan weer Molière, een ruwbouw van een appartement, waar de brute omgeving perfect samenvloede met de tentoongestelde werken.'

VERHAAL

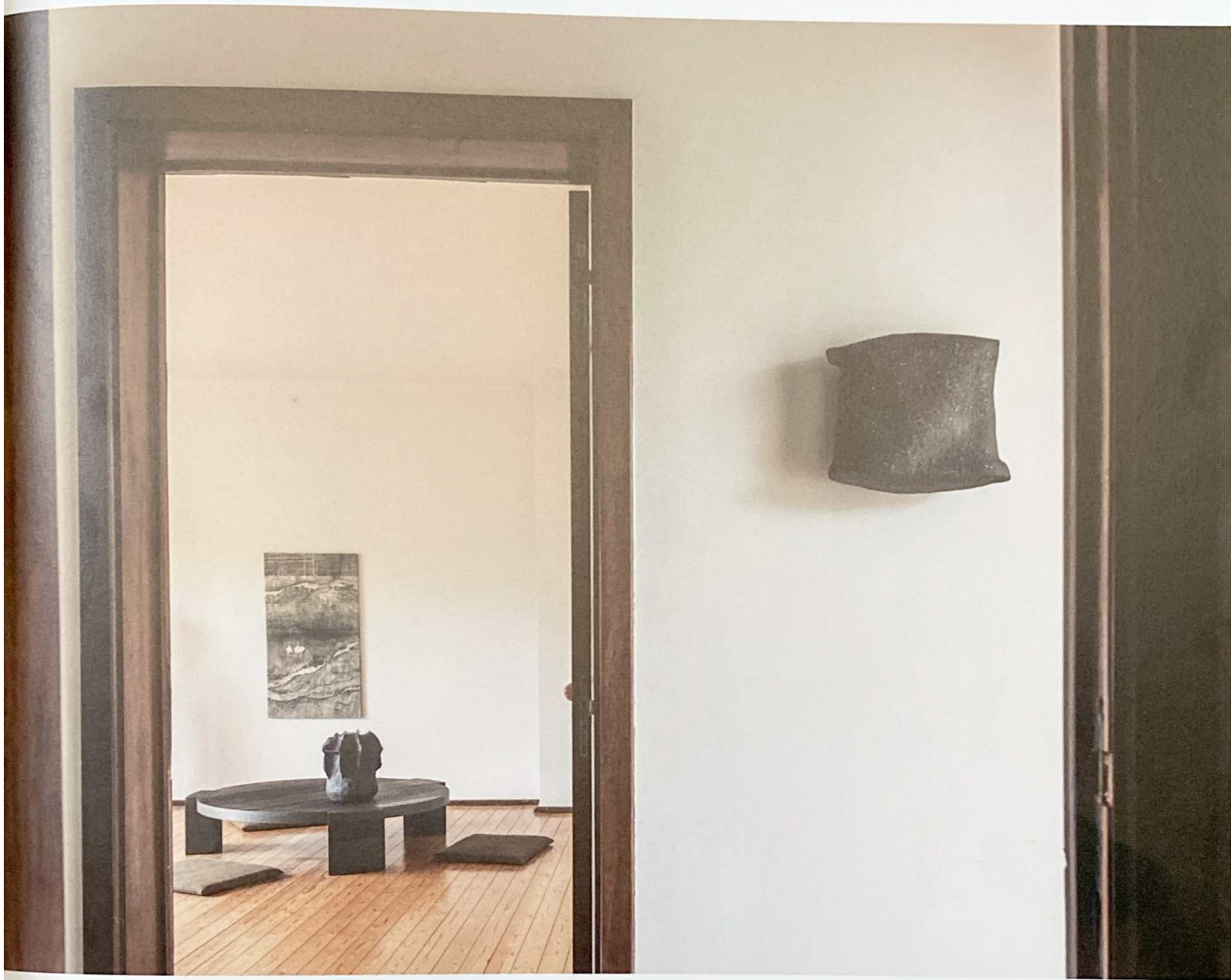
Conceptueel is zo'n tentoonstelling een serieuze uitdaging. 'Het is een heel proces. Je daagt je creativiteit uit om de locatie te verbinden met de werken en de ideeën van de kunstenaar. Hoe gaan bezoekers dit ervaren? Alles moet kloppen. De opstelling moet vanuit elke hoek de juiste ervaring brengen, ik moet ervoor zorgen dat elke bezoeker deel wordt van die ervaring. En dan zijn niet alleen de werken van de kunstenaars belangrijk, alles moet meewerken: geuren, muziek, omgeving... Iedereen die binnenstapt moet gegrepen worden. Zo'n totaalconcept kan positief of negatief bij de bezoeker binnenkomen, zolang het maar niemand onbewogen laat.'

Centraal in het verhaal dat elke tentoonstelling brengt, staat dikwijls een *eyecatcher*. De tentoonstelling in Molière vertelde bijvoorbeeld een verhaal van water, vuur en hout. De *eyecatcher* was een prachtig werk van Cengiz Hartman: een kaars in een loden bad, gevuld met keramieken tegels, getiteld *Narcissus*. De fenomenale kandelaar was een echt *statement piece* en vormde de verbindende factor in heel deze brute setting, subtiel verwijzend naar de mythologie.

DE REGEL EN DE UITZONDERING

Altijd is er wel een uitzondering die de regel bevestigt. Voor Stéphanie Frederickx is dat Sluis. Soms is een bepaalde setting namelijk zo perfect, dat je er toch meerdere keren gebruik van maakt. 'De twee laatste jaren ben ik tijdens de zomermaanden teruggekeerd naar een kerkje, over de grens in Sint-Anna-ter-Muiden, Sluis. Ik overweeg nu om er mijn

'WANNEER BEZOEKERS MIJ VRAGEN: IS DIT NU KUNST OF DESIGN, ANTWOORD IK ALTIJD HETZELFDE:
WAT VIND JE ZELF? ALLES LIGT *IN THE EYE OF THE BEHOLDER.*'

'IK HEB ONDERTUSSEN EEN VAST CLIËNTEEL OPGEBOUWD DAT ME VOLGT. DAT IS FIJN, WANT JE VRAAGT WEL WAT VAN JE BEZOEKERS ALS JE VAN HEN VERWACHT DAT ZE MET JE MEEREIZEN.'

'zomerresidentie' van te maken: de tentoonstellingen in het voorjaar herberg ik dan op nomadische plekken, terwijl Sluis, dat vlak bij Knokke ligt, met zijn talrijk en kunstminnend zomercliënteel ideaal is voor het warme seizoen.

Ondertussen heeft Frederickx een trouw publiek opgebouwd dat haar volgt. 'Dat is fijn, want je vraagt wel wat van je bezoekers als je van hen verwacht dat ze met je meereizen. Het contact dat je op deze manier met hen legt is ook veel intensiever en holistischer. Mensen komen nu omwille van de totaalervaring, en gaan mee op zoek naar het verhaal

dat jij erin probeert te leggen. Compleet anders dus dan wanneer iemand binnenspringt, wat rondkijkt naar wat individuele werken en weer weg is. Dit soort waardevolle contacten voedt mijn honger naar ontdekken. Ik hou ervan om bij te leren, met mensen te praten en met andere ogen naar de wereld te kijken. Ik ben nu vijf, zes jaar bezig, en ik evolueer steeds verder. Dat groeien is ook een deel van mijn nomadische ziel.'

Tekst Chris Vermuyten

Foto's Birger Stichelbaut, Gladys Nganare, Tijs Vervecken en Matteas Praet

